

בש"פ 702/22 - סעד אבו גוידר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 702/22

לפני: כבוד השופט ש' שוחט

המבקש: סעד אבו גוידר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
ב-עמ"ת 23178-01-22 מיום 23.1.2022 שניתנה על
ידי השופט י' עדן

בשם המבקש: עו"ד ליאור חיימוביץ'

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 23178-01-22 (כב' השופט י' עדן), מיום 23.1.2022, בה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע במ"ת 38956-12-21 (כב' השופט י' בן דוד), מיום 29.12.2021, שהורתה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד המבקש, סעד בן סלימאן אבו גוידר, הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות של נהיגה פוחזת ברכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ברכב ללא ביטוח והחזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית.
3. לטענת המבקש, אשר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, החלטת בית משפט השלום שגויה משניתנה מבלי שנבחנה חלופת מעצר, אף ללא הזמנת תסקיר מעצר, הגם שהעבירות מושא כתב האישום שהוגש נגדו הן עבירות מסוג עוון שאין בהן חזקת מסוכנות.

4. כידוע, רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי ב'גלגול שלישי' לא תינתן, אלא כאשר מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית שחורגת מעניינו הפרטני של העורר (בש"פ 6653/21 זבארגה נ' מדינת ישראל (13.10.2021); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (17.4.2021)). אמנם, הפסיקה מכוונת להגמשת אמות מידה אלה, ברם עדיין הרשות תינתן, במקרים פרטניים בלבד, כאשר "בנסיבות העניין ההחלטה עליה מבקשים לערור פוגעת באופן חריג וקיצוני בזכויות הנאשם" (בש"פ 1361/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (22.2.2013)).
5. לטענת המבקש החלטת בית משפט השלום ולאחריה החלטת בית המשפט המחוזי שאישרה אותה מעוררות שאלה עקרונית בעל חשיבות ציבורית ומשפטית - היתכנות מעצרו של מי שעבר עבירה מסוג עוון שלא מקימה חזקת מסוכנות, עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ללא בחינת חלופה אף ללא הזמנת תסקיר מעצר.
6. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, ובהחלטות של בית המשפט המחוזי ושל בית משפט השלום, באתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. הבקשה לא מעוררת שאלה עקרונית כלל והיא עוסקת בעובדות הפרטניות של המבקש. בנסיבות העניין גם אינני סבור שיש בהחלטה כדי לפגוע באופן חריג וקיצוני בזכויות המבקש. אבהיר!
8. המבחן שעל בית המשפט לילך בו, עת נדרש הוא לשאלה אם יש מקום לעצור את הנאשם שלפניו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו או לשחררו לחלופת מעצר, הוא מבחן דו-שלבי. בשלב הראשון, עליו לבחון האם חלופה כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפיג במידה הנדרשת, בהתאם לסוג העבירה, חומרתה וחומרת נסיבותיה הפרטניות, את המסוכנות שנשקפת מהנאשם המיוחד שעניינו עומד להכרעה. בשלב השני, ככל שהתשובה לשלב הראשון חיובית, עליו לבחון חלופות מעצר ולהכריע. אם אין בידו להכריע, יורה על הזמנת תסקיר מעצר לסייע בידו (בש"פ 9359/16 מדינת ישראל נ' אניס אמש; 13.12.2016).
9. בית משפט השלום במקרה שלפניו וכמוהו בית המשפט המחוזי, סברו שהמבקש לא צלח את השלב הראשון. דעתי כדעתם.
10. במקרה שלפניו עניין לנו בבחור צעיר, יליד שנת 1995, שמורא החוק ממנו והלאה: המבקש מעולם לא החזיק ברישיון נהיגה; נהג, בעת מעצרו, ברכב מושבת; כשהבחין בניידת משטרה מורה לו לעצור, באורות מהבהבים ובהפעלת מערכת הכריזה, הגביר את מהירות הנסיעה תוך שהוא גורם לרכבים שבאים מולו לבלום, עד אשר איבד שליטה ועלה עם הרכב על מדרכה; במקום לעצור ולהסגיר עצמו לידי השוטרים, פרק מהרכב ופתח במנוסה רגלית ולא נענה לקריאות לעצור, עד שנעצר על-ידי השוטרים שדלקו אחריו; ברכבו נתפסה כמות של סם מסוכן מסוג קנביס, לצריכה עצמית, מבלי שהיה בידו היתר לכך; המבקש, שלו עבר פלילי מכביד שכולל הרשעות קודמות בעבירות סמים, עבירות נגד שוטרים, נהיגה ללא רישיון, עבירות רכוש ואיומים, ביצע את העבירות הללו כשתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים של שלושה חודשים, בגין החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכשמתנהלים נגדו עוד שלושה תיקים פליליים, לבד מהתיק שלפני, בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי; גזר הדין האחרון שמתועד ברישום הפלילי שלו הוא משנת 2019. ברם, למבקש הרשעה נוספת, מיום 25.4.2021, שטרם תועדה בגיליון הרשעותיו, נכון למועד מתן ההחלטה בבית המשפט המחוזי, שעניינה נהיגה פוחזת

ברכב ונהיגה ללא רישיון. על פי כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע, לא שעה המבקש לכריזת המשטרה לעצור ונכנס במהירות עם רכבו לצומת באור אדום, המשיך בנסיעה מהירה תוך שהוא עלה על דוקרנים של מחסום משטרה ואיבד את השליטה על הרכב. במהלך ההליך המשפטי, טרם הרשעתו בעבירה זו, שהה המבקש תקופה ארוכה בתנאי מעצר בית שלאחריה זכה להקלות בהם עד לביטולן. ההליך המשפטי בעניינה של הרשעה זו נמצא בשלב של טיעונים לעונש אחרי שהוזמן תסקיר מבחן. למרות היות המבקש "בתקופה רגישה ביותר שבין הרשעה בעבירות דומות לבין מועד הטיעונים לעונש", כך לשון בית משפט השלום, נתפס המבקש בכך כשהוא מבצע את המעשים שמיוחסים לו בכתב האישום.

11. העובדה שהעבירות שמיוחסות למבקש הן עבירות מסוג עוון אינן מיתירות, מינה וביה, את המבחן הדו-שלבי ואין מקנות בידו זכות אוטומטית לבחינת חלופה ו/או הזמנת תסקיר. המבחן הדו שלבי נכון לכל עבירה בהתאם לסוגה ולעוצמת המסוכנות שטמונה בה ובנסיבות ביצועה, במקרה המיוחד שעומד להכרעה.

12. במצב דברים זה אין תמה שגם בית משפט השלום וגם בית המשפט המחוזי סברו, כי אין מקום לבחון חלופה ואף לא להזמין תסקיר הן בשל המסוכנות הגבוהה שנשקפת מהעורר הן בשל כך שלא ניתן לתת בו אימון מינימלי שנדרש לצורך שחרור בחלופת מעצר. המסוכנות הרבה שנשקפת מהעורר ברורה ובשל חומרתה אין לו זכות מוקנית שתיבחן עבורו חלופה. מכאן גם לא נגרמת פגיעה חריגה וקיצונית בזכויותיו בוודאי כזו שיש בה כדי להצדיק בחינה נוספת של התוצאה הפרטנית שלו על דרך של מתן רשות לערור.

13. אשר על כן, הבקשה למתן רשות לערור נדחית.

ניתנה היום, ה' באדר א' התשפ"ב (6.2.2022).

ש ו פ ט